

EUROPA-PARLAMENTET

2014 - 2019

Retsudvalget

2011/0450(NLE)

4.11.2014

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Rådets afgørelse om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af Singapores tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser
(COM(2011)0915 – C8-0000/2014 – 2011/0450(NLE))

Retsudvalget

Ordfører: Heidi Hautala

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
- *** Godkendelsesprocedure
- ***I Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af, hvilket retsgrundlag der er valgt i udkastet til retsakt)

Ændringsforslag til et udkast til retsakt

Ændringsforslag fra Parlamentet opstillet i to kolonner

Tekst, der udgår, er markeret med *fede typer og kursiv* i venstre kolonne.
Tekst, der udskiftes, er markeret med *fede typer og kursiv* i begge kolonner.
Ny tekst er markeret med *fede typer og kursiv* i højre kolonne.

Den første og den anden linje i informationsblokken til hvert ændringsforslag angiver den relevante passage i det pågældende udkast til retsakt. Hvis et ændringsforslag angår en eksisterende retsakt, som udkastet til retsakt har til formål at ændre, indeholder informationsblokken tillige en tredje og en fjerde linje, hvori det er anført, hvilken eksisterende retsakt og hvilken bestemmelse heri der er berørt.

Ændringsforslag fra Parlamentet i form af en konsolideret tekst

Ny tekst er markeret med *fede typer og kursiv*. Tekst, som er bortfaldet, markeres med symbolet ¶ eller med overstregning. Ved udskiftninger markeres den nye tekst med *fede typer og kursiv*, og den udskiftede tekst slettes eller overstreges.

Som en undtagelse bliver rent tekniske justeringer, der er foretaget af de berørte tjenestegrene med henblik på udarbejdelsen af den endelige tekst, ikke markeret.

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE	6

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Rådets afgørelse om medlemsstaternes erklæring om accept i Den Europæiske Unions interesse af Singapores tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser (COM(2011)0915 – C8-0000/2014 – 2011/0450(NLE))

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2011)0915),
 - der henviser til artikel 38, stk. 4, i Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser,
 - der henviser til artikel 81, stk. 3, samt artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0000/2014),
 - der henviser til udtalelse fra Domstolen af 14. oktober 2014,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0000/2014),
1. giver sit samtykke til, at tiltrædelsen accepteres;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Singapores regering og parlament.

BEGRUNDELSE

Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser er et særdeles vigtigt instrument. Konventionen er ratificeret af alle EU-medlemsstaterne.

Konventionen fastlægger en ordning, der gør det muligt for de kontraherende stater at samarbejde med henblik på at finde en løsning i tilfælde af internationale barnebortførelser.

Disse problemer opstår meget ofte, når et par går fra hinanden. For en ægtemand eller en hustru, der kommer fra et andet land, kan det være fristende at udnytte manglen på samarbejde mellem de pågældende stater til at få tilkendt forældremyndigheden over børnene. I pressen hører vi hyppigt om tilfælde af internationale barnebortførelser i forbindelse med separationer eller skilsmisser.

Det største problem i disse sager er den nationale præference, der er indbygget i de enkelte staters retssystemer. Det sker ofte, at domstolene i begge de to berørte stater erklærer sig kompetente, og at de hver især tilkender den forældrepart, der er statsborger i deres land, forældremyndigheden over barnet.

Formålet med den her omhandlede konvention er at finde løsninger på disse situationer på internationalt plan ved at fastslå, at det er domstolene og loven i barnets bopælsstat, der er kompetente, henholdsvis gældende i sager om internationale barnebortførelser. Konventionen fastlægger også et system til sikring af umiddelbar tilbagegivelse af bortførte børn.

EU har eksklusiv ekstern kompetence på dette politikområde, hvad Domstolen slog fast i sin udtalelse 1/13. Medlemsstaterne handler derfor ikke længere på egen hånd. Problemet er, at det i henhold til konventionen ikke er muligt for internationale organisationer at handle på egen hånd.

Dette gør det nødvendigt med en afgørelse fra Rådet, hvori medlemsstaterne, hver for deres eget geografiske område, opfordres til at acceptere Singapores tiltrædelse af konventionen og dermed den faktiske ikrafttrædelse af konventionen mellem Den Europæiske Union og dette land.

Singapores tiltrædelse af konventionen bør hilses velkommen. Ordføreren tilslutter sig fuldt ud dette skridt, især fordi EU har tætte økonomiske forbindelser med Singapore. Børn med tilknytning til dette land vil således være beskyttet mod ulovlige bortførelser.

Ordføreren foreslår derfor Europa-Parlamentet at vedtage forslaget uden ændringer, således at det sikrer sig, at de her omhandlede børn nyder beskyttelse på hele Den Europæiske Unions område.